

Skatteindtægten og ved Siden deraf det store Behov, som Staten stadig har paa Grund af de gældende Love og paa Grund af de mange ekstraordinære Forhold, hvorunder vi endnu lever, hovedsagelig Arbejdsløsheden og Bolignøden.

Alene det stærke Svind i Indtægten af Skatterne gør det nødvendigt at underkaste dem i alt Fald en delvis Omarbejdelse. Jeg skal nævne nogle Tal, der illustrerer dette. Formue- og Indkomstskatteloven af 1912 ansloges i den sidste Fredsfinanslov for 1914—15, der altsaa endnu var vedtaget i Fredstid, til at give en Indtægt af ca. 20 Millioner. Satsene blev forhøjet i 1915, dog kun moderat; senere indtraadte langt stærkere Forhøjelser. Ligeledes havde man i nogle Aar Merindkomstskatten. I Finansaaret 1919—20, det sidste, hvori denne gjaldt, gav Indkomst og Formue efter de forskellige permanente og midlertidige Love det meget store Beløb af 325 Millioner. Endnu i Finansaaret 1920—21 gav de 301 Millioner. Men i indeværende Finansaar vil det høje Ting vide, at jeg ikke mener at kunne anslaa Indtægten af de endnu gældende midlertidige Love til mere end ca. 230 Millioner. Og hvis de midlertidige Love skulde blive ved at gælde endnu et Aar, maatte Indtægten anslaaes endnu meget væsentlig lavere. Jeg kunde neppe anslaa den til mere end omkring ved 190 Millioner. Der er altsaa et stadigt og i den sidste Tid endog et meget voldsomt Fald i Indtægten af denne Skat. Men Formue- og Indtægtsskatten staar ingenlunde alene; den staar kun i Spidsen, da det er den, der har givet langt den største Indtægt. Lad mig nævne som Eksempel Børsstempelskatten, der 1918—19 gav næsten 31 Millioner, skønt den første Del af Finansaaret kun havde 80 Øres-Satsen som Afgift pr. 200 Kr. Aktiepaalydende, og først fra 1. Januar 1919 kom Krone-Satsen, som vi nu lever under. Ikke desto mindre gav denne Skat det nævnte Aar det kolossale Beløb af 31 Millioner. I indeværende Aar tør jeg ikke anslaa denne Skats Udbytte til mere end ca. 1½ Million. Tobaksafgiften viste i det sidst aflagte Statsregningen Indtægt paa 25½ Million. I indeværende Aar vil det være ret højt regnet at anslaa den til ca. 20 Millioner. Tolden,

med Fradrag af Godtgørelse og med Tillæg af Pakhusleje, gav i 1919—20 72½ Million, i 1920—21 58¼ Million, men i 1921—22 kan den ikke anslaaes højere end til ca. 43 Millioner. Det er derfor absolut nødvendigt at foretage en Omlægning af Skatterne, hvis man vil have den Indtægt ind, som er nødvendig.

Hvad Formue- og Indkomstskatten angaar, som med Krigsaarenes ekstraordinære Indtægter særlig for Selskabernes Vedkommende gav et uhyre højt Provenu, tror jeg, der i Virkeligheden vil være Enighed om, at den ikke lader sig spænde højere. Min højtærede Forgænger har ogsaa flere Gange udtalt dette, at med den sidste Omdrejning af Skatteskruen var man vel nok kommet op paa det højeste, der kunde være Tale om. Og det sagde han endda paa en Tid, da Konjunkturerne var meget, meget bedre, end de nu er. Jeg er i den Henseende enig med ham. En yderligere Forhøjelse her vilde dels gøre overordentlig stor Fortræd under de nedadgaaende Konjunkturer, dels vilde den skuffe, det vilde blive en Indtægt mere paa Papiret end i Virkeligheden. Derfor er der intet andet at gøre end at søge at sprede Skatteydelsen over et noget videre Felt, det vil altsaa sige: indføre visse nye Skatter og i nogen Grad omarbejde visse af de bestaaende Skatter, for at man kan sikre sig, for saa vidt saadant lader sig sikre i disse Tider, at faa Indtægten ind.

Det Grundlag, paa hvilket en ny Skatteplan maa opbygges, maa være Finanslovforslaget for 1922—23, som vi nylig har underkastet en meget langvarig første Behandling. Ikke fordi dette Finanslovforslag efter Regeringens Mening betegner den yderste Grænse af de Besparelser, hvortil vi skal og maa komme, ikke en Gang, hvis man til disse Besparelser regner dem, som Regeringen i indeværende Samling dels har fremsat, dels vil fremsætte Forslag om. Men disse Besparelser tager jo Tid. Ærede Medlemmer maa være klare over, at det Omraade, man har at bevæge sig paa med Hensyn til Besparelser paa Finansloven, er særdeles begrænset. Jeg har allerede gjort opmærksom derpaa under Finanslovbehandlingen. Det aller-allermeste paa Finansloven er jo bundet til bestaaende